نشریه مطالعات آموزشی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ارتش
سال ششم، شماره دوم، نیمسال دوم تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶
مقاله تحقیقاتی

بررسی تأثیر هیجانات القا شده‌ی مثبت و منفی بر فرایندهای توجهی

معصومه رحیمی[۱]، پرویز صباحی[۲]، ایمان الله بیگدلی[۳]، سعید شیخی[۴]

چکیده

زمینه و هدف: انسان به عنوان موجودی اجتماعی- هیجانی به طور مداوم در حال سازگاری با محیط است. در این رابطه هیجان‌های بین فردی هم به لحاظ ایجاد ارتباطات بین فردی و هم به لحاظ ادراک اجتماعی بسیار مهم می‌باشند. بنابراین هدف پژوهش حاضر تأثیر هیجان مثبت و منفی القا شده بر فرایندهای توجهی بود.

روش‌ها: طرح پژوهش از نوع آزمایشی درون آزمودنی تک گروهی با اندازه‌گیری مکرر می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش را کلیه‌ی دانشجویان دختر دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی سمنان که در سال تحصیلی ۹۲-۹۱ مشغول به تحصیل بودند، تشکیل می‌دهند. که تعداد ۲۰ نفر با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب گردید. در پژوهش حاضر به منظور اطمینان از دستکاری هیجان از پرسشنامه هیجان مثبت و منفی و برای ارزیابی توجه از نرم افزار کاکلب و به منظور القای هیجان از دو قطعه موسیقی شاد و غمگین و متن نوشتاری شاد و غمگین استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج حاصل از پژوهش نشان دادکه تفاوت میانگین افراد در فرایندهای توجهی القای هیجان مثبت و منفی در مؤلفه‌های پاسخ ناهمخوان اثر سایمون ($P<۰/۰۰۰۱$)، کشف تغییر بدون وجود محرک پوشش ($P<۰/۰۰۰۱$)، کشف تغییر پاسخدهی با وجود محرک پوشش در هیجان منفی ($P<۰/۰۰۴$) و هیجان مثبت ($P<۰/۰۰۳$)، کشف تغییر پاسخدهی بدون وجود محرک پوشش در هیجان منفی ($P<۰/۰۰۶$) و در هیجان مثبت ($P<۰/۰۰۲$) معنادار بوده است و در دو مؤلفه پاسخ همخوان اثر سایمون، کشف تغییر با وجود محرک پوشش در هر دو القای هیجان مثبت و منفی معنادار نبوده است.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج پژوهش حاضر یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد القای هیجان مثبت و منفی بر مؤلفه‌های توجه از قبیل: مؤلفه پاسخ همخوان اثر سایمون، کشف تغییر با وجود محرک پوشش تأثیر معناداری نداشته است که این فرضیه با پژوهش‌های زیاد همسو همخوانی دارد. از دیگر یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که پاسخ ناهمخوان اثر سایمون، کشف تغییر بدون وجود محرک پوشش، کشف تغییر پاسخدهی با وجود محرک پوشش، کشف تغییر پاسخدهی بدون وجود محرک پوشش، بعد از القای هیجان مثبت و منفی به طور معناداری تغییر کردند

کلمات کلیدی: القای هیجان، هیجان مثبت، هیجان منفی، فرایندهای توجهی

مقدمه

انسان به عنوان موجودی اجتماعی- هیجانی به طور مداوم در حال سازگاری با محیط است. در این رابطه هیجان‌های بین فردی هم به لحاظ ایجاد ارتباطات بین فردی و هم به لحاظ ادراک اجتماعی بسیار مهم می‌باشند (۱). هیجان را می‌توان به دو مقوله، هیجان‌های مثبت و منفی طبقه‌بندی کرد. هیجان‌های

۱- دانشجوی دکترای روانشناسی تربیتی واحد اهواز، خوزستان، ایران، (*نویسنده مسئول) این مقاله مستخرج از پایان نامه می‌باشد.
آدرس الکترونیک: rahimi6198@yahoo.com
۲- استادیار دانشگاه سمنان. سمنان. ایران.
۳- دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد. ایران.
۴- دانش‌آموخته‌ی برنامه‌ریزی درسی، آموزش و پرورش منطقه ۱۵، تهران، ایران
آدرس الکترونیک: saeedsheikhi2000@yahoo.com

مثبت شامل شادی و خوشی و هیجان‌های منفی شامل خشم و ترس می‌باشند (۲). در رابطه با نقش هیجان در عملکرد عنوان شده که هیجان غم و اندوه می‌تواند موجب افزایش استرس و تنش در فرد شده، و فشار ناشی از استرس موجب کاهش عملکرد افراد می‌شود (۳). در رابطه با هیجان‌های مثبت می‌توان بیان کرد که این هیجان‌ها موجب سازگاری افراد با محیط‌های مختلف می‌شوند. اما برخلاف دید منفی که افراد نسبت به هیجان‌های منفی دارند، مطالعات مختلف نشان می‌دهد که این حالات هیجانی موجب بهبود دقت، پردازش شناختی و مسأله‌یابی می‌شود (۲).

از سوی دیگر القای هیجان با موسیقی حتی در فاصله‌های کوتاه عملکرد شناختی را تحت تأثیر قرار دهد. توجه یکی از ابعاد شناختی می‌باشد که ظرفیت و شدت عاطفی آن را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد (۴). توجه به عنوان یک توانایی ذهنی است که به موجب آن ما بر برخی از محرک‌های محیطی تمرکز می‌کنیم. توجه به دو نوع توجه انتخابی، غیر انتخابی تقسیم می‌شود (۵). در توجه انتخابی ما چیزهایی را انتخاب می‌کنیم که با انتظارات و توقعات ما هماهنگی داشته باشند (۶). توجه انتخابی توانایی تمرکز بر محرک‌های مورد نظر و داشتن نیروی لازم برای دوری گزیدن از عوامل بی‌ربط در یک عملکرد شناختی منسجم می‌باشد، توجه انتخابی تمرکز کردن بر برخی از ویژگی‌هایی که برای فرد مهم می‌باشند و بی‌توجهی به مشخصه‌های دیگر می‌باشد (۷). در توجه انتخابی مکانیسم‌های بازداشتی وجود دارد که موجب می‌شوند؛ ما برخی از جنبه‌های محیط توجه کنیم و سایر جنبه‌ها را نادیده بگیریم (۸). در مورد توجه غیرانتخابی می‌توان گفت که توجه بر برخی از مشخصه‌های محیط اطراف که با انتظارات ما هماهنگی ندارند. این محرک‌ها معمولاً عجیب و غیر منتظره‌اند (۹). در همین راستا می‌توان توجه پایدار را اینگونه تعریف کرد؛ توانایی نگهداری یک پاسخ رفتاری ثابت در طول فعالیت مکرر و پیوسته (۸). ساختار فرایند توجهی و روابط بین آن‌ها باید به گونه‌ای باشدکه به انسان‌ها کمک می‌کند تا بین مطالب در حال یادگیری رابطه برقرار کنند، و این امر منجر به فهم بهتر و درک آسانتر مطالب می‌شود (۱۰).

تاد و دیکسون بیان کردند که بین توجه، هیجان و شایستگی اجتماعی ارتباط وجود دارد (۱۱). همچنین وقان و همکاران (۱۲) در تحقیقات خود نشان دادند پیامدهای رفتار اجتماعی و بازخورد فرایندهای خود تنظیمی موجب بهبود توجه می‌شوند. از سوی دیگر گیلیسپی لینچ (Gillespie-Lynch, K) و همکاران (۱۳) ادعا می‌کنند که بهبود مهارت‌های توجهی در کودکان به نوبه خود پیش-بینی کننده‌ی قوی‌ای برای شایستگی اجتماعی حتی تا بزرگسالی می‌باشد. در زمینه توجه اولیه بین افراد تفاوت‌های فردی وجود دارد که این موجب تغییر صلاحیت اجتماعی افراد در بزرگسالی می‌شود. تمام جنبه‌های فرایندهای توجهی در مرتب کردن و سازماندهی رفتارتاثیرگذارند. تحقیقات نشان می‌دهند که تلاش برای تغییر فرایندهای هیجانی بر فرایندهای شناختی از قبیل توجه تأثیرگذار هستند (۱۴).

از سوی دیگرمی‌توان گفت که هیجان مثبت مقدمه‌ای برای توانایی کنترل شناخت و کاستن از تعارضات مربوط به توجه می‌باشد (۱۵). پژوهش‌ها نشان می‌دهند هیجان مثبت بر انعطاف‌پذیری شناختی وگسترش توجه تاثیرگذار می‌باشد (۱۶ و ۱۷). همچنین هیجان مثبت بر توجه انتخابی و فضایی تأثیر مثبتی می‌گذارد (۱۸ و ۱۹). هیجان مثبت می‌تواند به صورت پویا روی فرایندهای توجهی به خصوص زمانی که این فرایندها در حال نوسان‌اند مؤثر باشد (۲۰). بنابراین هیجان باعث می‌شود که توانایی کنترل شناختی در هنگامی که فرد در تعارض است کاهش یابد (۱۵). از سوی دیگر هیجان‌ها موجب بهبود توجه و مهار مکانیسم‌های کنترل می‌شوند (۲۱). این مکانیسم از طریق افزایش هیجان مثبت موجب کاهش حواس پرتی می‌شوند (۲۲ و ۲۳). علاوه بر این هیجان مثبت موجب گسترش دامنه توجه می‌شود (۱۸). بنابراین تکالیف مربوط به

توجه همراه با هیجان‌های مثبت بهبود قابل توجهی می‌یابند (۱۶). هیجان مثبت برکنترل مکانیسم‌های توجه موثراست ولی تحقیقات کمی برروی آن انجام شده است (۲۴). با توجه به مطالب فوق در پژوهش حاضر این مسأله مطرح است که با لحاظ تجارب هیجانی افراد، آیا هیجان‌ها تأثیر تسهیل کننده بر فرایندهای توجه دارند، یا اینکه نقش بازدارنده یا خنثی دارند؟

روش

پژوهش حاضر به صورت طرح آزمایشی درون آزمودنی تک گروهی است. جامعه پژوهش حاضر شامل کلیه‌ی دانشجویان دختر دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه سمنان در سال تحصیلی ۱۳۹۲-۱۳۹۱ که۲۰ نفر به رو نمونه‌گیری تصادفی ساده برآورد گردید. از جمله شرایط ورود به آزمایش مواردی همچون، نداشتن اختلال خلقی و اختلال سایکوتیک بود. برای گردآوری داده‌های این پژوهش از:

۱. **القای هیجان مثبت و منفی:** به منظور القای هیجان مثبت و منفی از ترکیب قطعات موسیقی و متن‌های نوشتاری که قبلاً توسط رفیعی‌نیا و همکاران (۲۴) به کار رفته بود؛ استفاده شد، دو نمونه از متن‌های نوشتاری که در این طرح استفاده شد: الف. متن شاد به همراه موسیقی شاد: در یک قرعه کشی ۵۰ میلیون تومان برنده می‌شوید و تعطیلات به یک مسافرت عالی می‌روید. ب. متن غمگین همراه با موسیقی غمگین: پزشکان تشخیص داده‌اند که یکی از خویشاوندان شما که با او رابطه صمیمی داشته‌اید، سرطان دارد و تنها زمان کوتاهی زنده خواهد ماند.

۲. **مقیاس هیجان مثبت و هیجان منفی واتسون و همکاران (۲۵):** به منظور بررسی و اطمینان از دستکاری هیجان، هیجان افراد قبل و بعد از دستکاری، به وسیله‌ی مقیاس هیجان مثبت و هیجان منفی اندازه‌گیری شد این مقیاس، شامل ۱۰ ماده مربوط به هیجان مثبت و ۱۰ ماده مربوط به هیجان منفی است. مقایسه نمره هیجان قبل و بعد از مداخله، تفاوت معناداری (را بین هیجان شرکت کنندگان در پیش و پس از القای) نشان داد. واتسون و همکاران (۲۵)،اعتبار و پایایی (با روش همسانی درونی) مقیاس‌های هیجان مثبت را ۰/۹۰ و هیجان منفی را از ۰/۸۴ گزارش کرده‌اند. در پژوهش رفیعی‌نیا و همکاران (۲۴) نیز مقدار آلفای کرونباخ برای هیجان مثبت ۰/۹۳ و برای هیجان منفی ۰/۹۵ گزارش شده است.

۳. **اثر سایمون (simon effect):** یکی از آزمون‌های مورد استفاده در این پژوهش آزمون اثر سایمون است. اثر سایمون به این یافته اشاره دارد که وقتی مکان نسبی محرک با پاسخ همخوان باشد، افراد سریع‌تر و درست‌تر پاسخ می‌دهند؛ حتی اگر اطلاعات مکانی با تکلیف واقعی بی‌ارتباط باشد. در نگاه اول شاید اثر سایمون مشابه با اثر استروپ به نظر برسد؛ ولی باید دانست که تداخلی که در اثر استروپ روی می‌دهد ناشی از مرحله شناسایی محرک است، در حالی که تداخلی که در اثر سایمون روی می‌دهد در مرحله گزینش پاسخ می‌باشد. اثر سایمون نشان می‌دهد که اطلاعات موقعیت را نمی‌توان نادیده گرفت و این اطلاعات تصمیم‌گیری را تحت تأثیر قرار می‌دهند، حتی اگر کسی که از اطلاعات استفاده می‌کند آگاه باشد که اطلاعات نامرتبط هستند (۲۶).

۴. **کشف تغییر (Change detention):** این آزمون توجه افراد را نسبت به تغییرات می‌سنجد، تصاویر ارائه شده در این آزمون پشت سر هم ارائه می‌شدند، تکلیف شرکت کننده‌ها تشخیص تغییرات ایجاد شده در تصاویر ارائه شده می‌باشد، در این آزمون تصویر متحرک، مثالی مصور از الگوی چشمک زدن رنسینک است که در آن پس از تصویر اصلی یک (صفحه خاکستری) به عنوان پوشش می‌آید، سپس یک تصویر تغییر یافته می‌آید و یک صفحه خالی دیگر به دنبال آن تصویر خاکستری باعث از بین رفتن

جدول ۱- نتایج مربوط به وارثی اثر مداخله

هیجان قبل از القا	هیجان بعد از القا	تفاوت میانگین	معناداری
منفی	هیجان منفی بعداز القای منفی	-۸/۱۵	۰/۰۱۴*
مثبت	هیجان مثبت بعداز القای منفی	۹/۱۵	۰/۰۱۴*
منفی	هیجان منفی بعداز القای مثبت	۲/۲۲	۰/۰۰۰۱**
مثبت	هیجان مثبت بعداز القای مثبت	-۳/۹۲	۰/۰۰۲**

*P<۰/۰۵ **P<۰/۰۱

علامت حرکت-موقعیت می‌شود. این علامت به طور عادی با تغییر درشی به وجود می‌آید و مانع توجه نسبت به تغییر می‌شود. نمایش صفحه خاکستری مانع کشف خودکار تغییربه وسیله فرایندهای سطح بالاتر می‌شود، و کندترکشف می‌شود. اساساً، برای پیدا کردنشی تغییر یافته بایستی صحنه (تصویر) را جزءبه جزء بررسی کنید، تا این که موفق به یافتن تغییر شوید.

روش اجرا

در این پژوهش بعد از انتخاب تصادفی، شرکت کننده‌ها به آزمایشگاه دانشکده دعوت شده و ضمن توضیح در مورد روند آزمایش و آن‌ها رضایت آگاهانه کسب شد. ابتدا یک پیش آزمون از شرکت کننده‌ها گرفته شد، در پیش آزمون شرکت کننده‌ها به پرسشنامه پاناس پاسخ دادند، سپس فرایندهای توجهی آن‌ها از قبیل کشف تغییر و اثرسایمون مورد آزمون قرارگرفت. بعد از یک روز مرحله دوم اجرا شد. در این مرحله به منظور کنترل اثر انتقال مداخله‌ها با استفاده از روش متوازن سازی متقابل ابتدا به ۱۰ نفر از شرکت کنندگان القای هیجان مثبت شد (با استفاده از متن نوشتاری و موسیقی) و به ۱۰ نفر دیگر القای هیجان منفی شد. سپس در حالی که شرکت کنندگان به موسیقی گوش می‌دادند. آزمون فرایندهای توجهی برای آن‌ها اجرا شد. مرحله بعد به فاصله یک روز اجرا شد. در این مرحله به ۱۰ نفر از شرکت کننده‌ها که در مرحله قبل القای هیجان مثبت شده بود القای هیجان منفی شد، و به ۱۰ نفر دیگر که ابتدا هیجان منفی القا شده بود، القای هیجان مثبت شد، سپس در حالی که شرکت کننده‌ها به موسیقی گوش می‌دادند پرسشنامه پاناس و فرایندهای توجهی مجدداً اجرا شد. داده‌های حاصل از پژوهش در دو سطح توصیفی (میانیگین و انحراف معیار) و استنباطی (اندازه‌گیری مکرر) مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

نتایج مربوط به یافته‌های توصیفی (شامل میانگین و انحراف معیار) در جدول (۲) ارائه شده است. در این جدول داده‌های مربوط به میانگین و انحراف معیار زیر مولفه‌های فرایندهای توجهی از قبیل: پاسخ همخوان اثر سایمون، پاسخ ناهمخوان اثر سایمون، کشف تغییر با وجود محرک پوشش، کشف تغییر بدون محرک پوشش، زمان پاسخ‌دهی با وجود محرک پوشش و زمان پاسخ‌دهی بدون محرک پوشش در مرحله پیش آزمون، القای هیجان مثبت و القای هیجان منفی ارائه شده است.

چنانکه در جدول (۳) مشاهده می‌شود پیش فرض برابری ماتریس کواریانس در بعض از زیر مقیاس‌ها مانند پاسخ همخوان اثر سایمون، پاسخ ناهمخوان اثر سایمون، کشف تغییر با وجود محرک پوشش، کشف تغییر بدون محرک پوشش تأیید می‌گردد، و در مؤلفه‌های کشف تغییر بدون محرک پوشش، کشف تغییر با وجود محرک پوشش و سیالی این تفاوت معنادار نیست.

جدول ۲- شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف معیار مؤلفه‌های فرایندهای توجهی

مراحل آزمون	متغییر	میانگین	انحراف معیار
پیش آزمون	پاسخ همخوان اثر سایمون	۷۰۹/۱۳	۱۵۲/۷۷
	پاسخ ناهمخوان اثر سایمون	۷۵۴/۸۱	۱۵۶/۱۲
	کشف تغییر با وجود محرک پوشش	۶۹/۶۰	۲۰/۱۴
	کشف تغییر بدون محرک پوشش	۹۰/۳۰	۱۳/۵۹
	زمان پاسخدهی با وجود محرک پوشش	۲۰۳۹۴/۹۷	۱۳۰۲۵/۵۹
	زمان پاسخدهی بدون محرک پوشش	۱۳۶۴۸/۸۹	۸۱۰۵/۹۲
القای هیجان منفی	پاسخ همخوان اثر سایمون	۶۶۹/۴۶	۱۴۴/۳۱
	پاسخ ناهمخوان اثر سایمون	۹۳/۸۵	۹/۴۴
	کشف تغییر با وجود محرک پوشش	۶۹	۱۷/۴۲
	کشف تغییر بدون محرک پوشش	۱۳۶۴۸/۸۹	۱۴۹/۹۵
	زمان پاسخدهی با وجود محرک پوشش	۹۷۸۸/۰۳	۶۵۸۴/۷۱
	زمان پاسخدهی بدون محرک پوشش	۷۶۴۷/۰۹	۳۶۳۴/۶۳
القای هیجان مثبت	پاسخ همخوان اثر سایمون	۶۷۳/۴۶	۱۸۰/۶۶
	پاسخ ناهمخوان اثر سایمون	۹۱/۴۰	۱۳/۹۲
	کشف تغییر با وجود محرک پوشش	۶۹	۲۳/۰۲
	کشف تغییر بدون محرک پوشش	۷۱۷/۲۸	۱۷۰/۹۰
	زمان پاسخدهی با وجود محرک پوشش	۱۰۰۱۷/۲۳	۷۳۱۷/۰۹
	زمان پاسخدهی بدون محرک پوشش	۸۷۵۱/۳۲	۵۳۱۹/۸۹

جدول ۳- آزمون کرویت ماچلی به منظور بررسی پیش فرض‌های ماتریس کواریانس بر فرایندهای توجهی

اثر درون آزمودنی	مؤلفه	W ماچلی	مجذورفی	Df	معناداری
هیجان	اثر سایمون همخوان	۰/۹۴۰	۱/۱۲۳	۲	۰/۵۷۰
	اثرسایمون ناهمخوان	۰/۸۶۸	۲/۵۵۴	۲	۰/۲۷۹
	کشف تغییر با وجود محرک پوشش	۰/۹۸۸	۰/۲۲۴	۲	۰/۸۹۴
	کشف تغییر بدون وجود محرک پوشش	۰/۷۴۳	۵/۳۴۶	۲	۰/۰۶۹
	زمان پاسخدهی کشف تغییر با وجود محرک پوشش	۰/۵۷۵	۹/۹۴۹	۲	۰/۰۰۷
	زمان پاسخدهی کشف تغییر بدون وجود محرک پوشش	۰/۷۵۰	۵/۱۶۷	۲	۰/۰۷۵

جدول ۴- آزمونهای تحلیل چند متغیره به منظور بررسی اثر القای هیجان بر فرایندهای توجهی

اثر	مقدار	F	معناداری	نسبت مجذور اتا	توان آماری
اثر پیلایی	۰/۷۶	۲/۲۱	۰/۱۳	۰/۷۶	۰/۵۲
لامبدای ویکلز	۰/۲۳	۲/۲۱	۰/۱۳	۰/۷۶	۰/۵۲
اثر هاتلینگ	۳/۳۲	۲/۲۱	۰/۱۳	۰/۷۶	۰/۵۲
مجذور ریشه روی	۳/۳۲	۲/۲۱	۰/۱۳	۰/۷۶	۰/۵۲

چنانچه در جدول (۴) مشاهده می‌شود مقدار F در هر چهار شاخص تحلیل‌های چند متغیره (شامل، اثر پیلایی، لامبدای ویلکز، اثر هاتلینگ و بزرگ‌ترین ریشه روی) معنادار می‌باشد. این امر نشان دهنده این است که هیجان مثبت و منفی بر فرایندهای توجه تأثیر گذار می‌باشد.

چنانچه در جدول (۵) مشاهده می‌شود مقدار F در هر ۴ مؤلفه فرایندهای توجهی شامل: پاسخ ناهمخوان اثر سایمون، کشف تغییر بدون محرک پوشش، کشف تغییر پاسخدهی با وجود محرک پوشش، کشف تغییر پاسخدهی با وجود محرک پوشش، کشف تغییر پاسخدهی بدون محرک پوشش به ترتیب سخت‌گیری در شاخص‌های کرویت، گرین هاوس گایزر، هیون فلد و چد چپ معنادار می‌باشد. این امر حاکی از آن است که القای هیجان مثبت و منفی تأثیر معناداری داشته است. ولی در مؤلفه‌های پاسخ همخوان اثر سایمون و کشف تغییر با وجود محرک پوشش به ترتیب سخت‌گیری در شاخص‌های کرویت، گرین هاوس گایزر، هیون فلد و چد چپ معنادار

جدول ۵- تحلیل یک متغیره به منظور بررسی اثر القای هیجان بر فرایندهای توجهی

مؤلفه	مجموع مجذورات	df	میانگین مجذورات	F	معنادرای
اثر سایمون همخوان کرویت	۱۹۰۷۶/۵۲	۲	۹۵۳۸/۲۶	۰/۵۴	۰/۶۲
گرین هاوس کایزر	۱۹۰۷۶/۵۲	۱/۸۸	۱۰۱۱۵/۳۰	۰/۵۳	۰/۶۲
هیون فلد	۱۹۰۷۲/۵۲	۲	۹۵۳۸/۲۶	۰/۵۴	۰/۶۲
حدچپ	۱۹۰۷۲/۵۲	۱	۱۹۰۷۶/۵۲	۰/۴۴	۰/۶۲
اثر سایمون ناهمخوانکرویت	۱۴۹۵۹/۱۹	۲	۷۴۷۹/۵۹	۰/۴۹	۰/۰۰۰۱**
گرین هاوس کایزر	۱۴۹۵۹/۱۹	۱/۷۶	۸۴۶۸/۸۴	۰/۴۹	۰/۰۰۰۱**
هیون فلد	۱۴۹۵۹/۱۹	۱/۹۳	۷۷۳۵/۳۶	۰/۴۹	۰/۰۰۰۱**
حدچپ	۱۴۹۵۹/۱۹	۱	۱۴۹۵۹/۱۹	۰/۴۹	۰/۰۰۰۱**
کشف تغییر با وجود محرک پوشش کرویت	۴/۸۰	۲	۲/۴۰	۰/۰۰۸	۰/۹۲۲
گرین هاوس کایزر	۴/۸۰	۱/۹۷	۲/۴۳	۰/۰۰۸	۰/۹۹۱
هیون فلد	۴/۸۰	۲	۲/۴۰	۰/۰۰۸	۰/۹۹۲
حدچپ	۴/۸۰	۱	۲/۸۰	۰/۰۰۸	۰/۹۲۸
کشف تغییربدون وجود محرک پوشش کرویت	۱۴۶۸۳۸۲۷۵۷	۲	۲۶۶۶۰۰۶/۴۷۴	۱۷۷/۱۸۳	۰/۰۰۰۱**
گرین هاوس کایزر	۱۴۶۸۳۸۲۷۵۷	۱/۸۲	۲۹۱۷۳۵۹/۳۸۸	۱۷۷/۱۸۳	۰/۰۰۰۱**
هیون فلد	۱۴۶۸۳۸۲۷۵۷	۲	۲۶۶۶۰۰۶/۴۷۴	۱۷۷/۱۸۳	۰/۰۰۰۱**
حدچپ	۱۴۶۸۳۸۲۷۵۷	۱	۵۳۳۲۰۱۲/۹۴۷	۱۷۷/۱۸۳	۰/۰۰۰۱**
زمان پاسخدهی با محرک پوشش کرویت	۱۴۶۸۳۸۲۷۵۷	۲	۷۳۴۱۹۱۳۷۸/۵۰۴	۱۲/۹۰۴	۰/۰۰۰۱**
گرین هاوس کایزر	۱۴۶۸۳۸۲۷۵۷	۱/۴۰	۱۰۴۵۹۳۸۵۸۷/۹	۱۲/۹۰۴	۰/۰۰۰۱**
هیون فلد	۱۴۶۸۳۸۲۷۵۷	۱/۴۸	۹۹۰۷۹۷۶۸۴/۰۴۰	۱۲/۹۰۴	۰/۰۰۰۱**
حدچپ	۱۴۶۸۳۸۲۷۵۷	۱	۱۴۶۸۳۸۲۷۵۷	۱۲/۹۰۴	۰/۰۰۴**
زمان پاسخدهی بدون محرک پوشش کرویت	۴۰۸۱۸۰۸۱۱/۷۱	۲	۲۰۴۰۹۰۴۰۵/۸۵۷	۱۰/۹۷۶	۰/۰۰۰۱**
گرین هاوس کایزر	۴۰۸۱۸۰۸۱۱/۷۱	۱/۶۰	۲۵۵۰۱۹۹۸۷/۵۵۴	۱۰/۹۷۶	۰/۰۰۱**
هیون فلد	۴۰۸۱۸۰۸۱۱/۷۱	۱/۷۲	۲۳۶۶۴۴۸۵۸/۳۷۲	۱۰/۹۷۶	۰/۰۰۰۱**
حد چپ	۴۰۸۱۸۰۸۱۱/۷۱	۱	۴۰۸۱۸۰۸۱۱/۷۱۴	۱۰/۹۷۶	۰/۰۰۴**

*P>۰/۰۱

نمی‌باشد. به این ترتیب القای هیجان مثبت و منفی در این دو مؤلفه معنادار نبوده است.

چنانچه در جدول (۶) مشاهده می‌شود تفاوت میانگین افراد در فرایندهای توجهی القای هیجان مثبت و منفی در مؤلفه‌های پاسخ ناهمخوان اثر سایمون (P<۰/۰۰۰۱)، کشف تغییر بدون وجود محرک پوشش (P<۰/۰۰۰۱)، کشف تغییر پاسخدهی با وجود محرک پوشش در هیجان منفی (P<۰/۰۰۴) و هیجان مثبت (P<۰/۰۰۳)، کشف تغییر پاسخدهی بدون وجود محرک پوشش در هیجان منفی (P<۰/۰۰۶) و در هیجان مثبت (P<۰/۰۰۲) معنادار بوده است و در دو مؤلفه پاسخ همخوان اثر سایمون، کشف تغییر با وجود محرک پوشش در هر دو القای هیجان مثبت و منفی معنادار نبوده است.

نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر تأثیر هیجان مثبت و منفی القا شده بر فرایندهای توجهی دانشجویان دختر دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه سمنان در سال تحصیلی ۱۳۹۲-۱۳۹۱ می‌باشد. یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد القای هیجان مثبت و منفی بر مؤلفه‌های توجه از قبیل: مؤلفه پاسخ همخوان اثر سایمون، کشف تغییر با وجود محرک پوشش تأثیر معناداری نداشته است که این فرضیه با پژوهش‌های زیاد همسو همخوانی دارد (۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱). هیجان‌های منفی با ایجاد اختلال در فرایندهای توجهی و تنش موجب شکل‌گیری اشکال در تشخیص، تعمیم و نگهداری طولانی مدت اطلاعات شناختی می‌شوند (۲۷). همچنین عنوان شده که هیجان منفی با پایین آوردن توجه، به ادراک دیداری ضربه میزند و تهدیدی برای

جدول ۶- مقایسه‌های زوجی فرایندهای توجهی شامل:

مؤلفه	هیجان	در مقایسه با هیجان	تفاوت میانگین	معناداری
اثرسایمون همخوان	خنثی	منفی	-۳۹/۶۶۷	۰/۷
		مثبت	۳۵/۶۶۵	۱
	منفی	مثبت	-۴/۰۰۲	۱
اثرسایمون ناهمخوان	خنثی	منفی	-۲۶/۸۷۷	۱
		مثبت	۳۷/۵۲۵	۱
	منفی	مثبت	-۱۰/۶۴۸	۱
کشف تغییر با وجود محرک پوشش	خنثی	منفی	-۰/۶۰۰	۱
		مثبت	۰/۶۰۰	۱
	منفی	مثبت	۰	۱
کشف تغییر بدون وجود محرک پوشش	خنثی	منفی	-۳/۵۵۰	۰/۹
		مثبت	۱/۱۰۰	۱
	منفی	مثبت	-۲/۴۵۰	۱
زمان پاسخدهی با وجود خنثی		منفی	-۹۴۷/۱۰۶۰۶	۰/۰۰۴**
محرک پوشش		مثبت	۷۴۳/۱۰۳۷۷	۰/۰۰۳**
منفی		مثبت	-۲۲۹/۲۳۰	۱
زمان پاسخدهی بدون وجود خنثی		منفی	-۶۰۰۱/۸۰۱	/۰۰۶**
محرک پوشش		مثبت	۴۸۹۷/۵۶۹	۰/۰۰۲**
منفی		مثبت	-۱۱۰۴/۲۳۲	۱

*P<۰/۰۵ **P<۰/۰۱

ادراک دیداری و توجه به حساب می‌آید (۲۸). هیجان‌های منفی با منحرف کردن توجه افراد، موجب بروز اشتباهات بیشتر، از دست رفتن انرژی و پایین آمدن زمان واکنش می‌شوند (۲۹). یک تأثیر هیجان بر توجه انتخابی این است که منجر به کاهش این توجه می‌شود، هیجان مثبت از طریق کاهش کنترل‌های بازداشتی موجب افزایش انعطاف پذیری شناختی، کاهش انتخاب در توجه بصری می‌شود (۳۱).

از دیگر یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که پاسخ ناهمخوان اثر سایمون، کشف تغییر بدون وجود محرک پوشش، کشف تغییر پاسخدهی با وجود محرک پوشش، کشف تغییر پاسخدهی بدون وجود محرک پوشش، بعد از القای هیجان مثبت و منفی به طور معناداری تغییر کردند که با پژوهش‌های مختلفی همسو مرتبط می‌باشد (۱۶، ۱۸-۲۳، ۲۸، ۲۹، ۳۲-۴۲). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که هیجان‌های منفی خفیف موجب افزایش تمرکز حواس، پردازش جزئیات بیشتر، موقعیت یابی محرک‌ها و در نتیجه دقت بیشتر می‌شوند، این تمرکز باعث می‌شود که محرکهای نامربوط، توجه فرد را پرت نکنند (۲۹ و ۳۲). کراسکو (۳۳) ادعا می‌کند که پردازش هیجان‌ها بر توجه انتخابی تأثیر گذارند و منجر به تولید پاسخ‌های جدید می‌شوند. هیجان‌ها موجب تنظیم و گسترش توجه، مخصوصاً توجه فضایی می‌شوند (۳۶). همچنین موجب می‌شود فرد به کاوش بیشتر در محیط بپردازد (۳۷). هیجان منفی از طریق تمرکز حواس دیگران به سمت درون موجب درونگرایی افراد می‌شوند. هیجان‌های مثبت از طریق متمرکز کردن توجه افراد به سمت محرک‌های بیرونی موجب برونگرایی، و در نتیجه تمرکز توجه می‌شوند (۳۸). همچنین بر انعطاف‌پذیری شناختی از جمله توجه انتخابی فرد تأثیر گذارند، انسان برای موفقیت در فعالیت‌های خود نیازمند توجه است. اگر بتوانیم هنگام انجام هر کاری فقط روی کار خود توجه کنیم، عملاً موفقیت ما به میزان چشمگیری افزایش خواهد یافت (۳۹ و ۴۰).

هیجان مثبت موجب اعتماد به نفس و توجه بالا در فرد می‌شود، توجه یک امر ذاتی نیست، بلکه اکتسابی است که می‌توان با تمرین روز به روز آن را تقویت کرد. یقیناً با افزایش توجه خواهیم توانست در زمان کمتر مطالب بیشتری را مطالعه کنیم و همچنین از یادگیری و آرامش بالاتری برخوردار شویم (۴۱). هیجان مثبت موجب تمرکز توجه می‌شود و این امر منجر به توانایی بیشتر برای سازگار شدن با شرایط در حال تغییر محیط می‌شود، همچنین هیجان مثبت موجب تمرکز گسترده و یا محدودکردن توجه خود بر روی چند مورد جزئی می‌شود (۳۲). هیجان مثبت می‌تواند به صورت پویا روی فرایندهای توجهی به خصوص زمانی که این فرایندها درحال نوسان‌اند مؤثر باشد (۲۰). هیجان مثبت، توجه نسبت به حوادثی که در اطراف ما اتفاق می‌افتند را افزایش می‌دهد و موجب افزایش عملکرد فرد می‌شود. همچنین بر گستردگی و انعطاف پذیری پردازش اطلاعات تأثیر چشم‌گیری می‌گذارد (۴۰). هیجان مثبت در زمان بازیابی اطلاعات موجب می‌شود که از بازیابی اطلاعات بی‌ربط جلوگیری شود (۲۱). هیجان مثبت موجب پردازش‌های وسیع درهنگام توجه به یک تصویر می‌شود و در این مواقع فرد توجه بیشتری به جزئیات یک تصویر می‌کند همچنین موجب گسترش توجه و بهبود حافظه در ضمن پردازش اطلاعات می‌شود (۴۳). هیجان‌های مثبت بر انعطاف‌پذیری شناختی وگسترش توجه تاثیرگذار می‌باشد، و می‌تواند میدان دید را وسیع‌تر کند. افرادی که هیجان مثبت را تجربه می‌کنند به خوبی قادر به حل کردن مسائل فکری‌اند. این هیجان مقدمه‌ای برای توانایی کنترل شناخت و کاستن از تعارضات مربوط به توجه می‌شود (۱۵). هیجان‌های مثبت از طریق گسترش بهزیستی ذهنی و خوش بینی دامنه توجه را افزایش می‌دهد (۴۳).

محدودیت‌ها: یکی از محدودیتها این پژوهش این است که تنها بر روی نمونه دختر انجام شده است. و همچنین عدم بررسی تأثیر هیجان القا شده بر سایر متغیرهای شناختی و روانی تأثیرگذار بر فرایند آموزش.

تقدیرو تشکر

از دکتر پرویز صباحی و دکتر ایمان الله بیگدلی رئیس دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی مهدیشهر به دلیل حمایتهای یشان در اجرای هرچه بهتر این پژوهش کمال تشکر و قدرانی را داریم.

References

1- Ekman, P. (1999). Basic emotion. In T. Dalgleish & M. power (Eds), Handbook of cognition and emotion. Sussex UK: John Wiley & Sons Ltd.

2- Langley, J. (2011). The impact of emotions on creative thinking the can induced mood change people level of creativity. The length research paper.2-24.

3- Robinson, O. J., Overstreet, C. Letkiewicz, A., & Grillon, C. (2012). Depressed mood enhances a unpredictable threat. Psychological Medicine. 42(7), 1397-1407.

4- Gr¨ohn, M., Ahonen, L., & Huotilainen, M. (2012). Efefcts of pleasant and unpleasant auditopy mood pnduction on the performance and in braain activity in cognittve takss. Proceedings of the 18th International Conference on Auditory Display, Atlanta, 18(21), 242-243.

5- Koch, Ch., & Tsuchiya, N. (2006). Attention and consciousness: two distinct brain processes. Trends in Cognitive Sciences, 11(1), 16-22.

6- Waitt, C., Gerald, M. S., Anthony, C. L., & Kraiselburd, E. (2006). Selective Attention toward Female Secondary Sexual Color in Male Rhesus Macaques. American Journal of Primatology, 68(7), 738–744.

7- Lee, A. K. C., Rajaram, S., Xia, J., Bharadwaj, H., Larson, E., Hämäläinen, M. S., & Shinn-Cunningham, B. G (2013) Auditory selective attention reveals preparatory activity in different cortical regions for selection based on source location and source pitch. Frontiers in Neuroscience. 6:190. doi: 10.3389/fnins.2012.00190.

8- Bowler, D. (2007). Autism Spectrum Disorders: Psychological Theory and emergence of the US wind energy sector. Administrative Science Quarterly, 54(1), 123-155.

9- Block, B. (2010).Attention and mental painti.Philosophical Issue, 20, 23-63.

10- São, V. O. (2011). Attention process: A multilevel perspective. Luciana Carvalho de Mesquita Ferreira. Insper Institute of Education and Research. R. Quatá 300, sala 404.

11- Todd, J., & Dixon, W. (2010). Temperament moderates responsiveness to joint attention in 11-month-old infants. Infant Behavior and Development, 33(3), 297–308.

12- Vaughan, A., Hecke, V., Mondy, P., Block, J. J., Delgado, CH. E. F., Parlade, M. V., Pomares., & Hobson, Y. B. (2012). Infant responding to joint attention, executive processes, and self-regulation in preschool children.Infant behavior and development. 35(2), 302-311.

13- Gillespie-Lynch, K., Sepeta, L., Wang, Y., Marshall, S., Gomez, L., Sigman, M., & Hutman, T. (2011). Early childhood predictors of the social competence of adults with autism. Journal of Autism and Developmental Disorders, 42(2), 161-174.

14- Philippe, R., Golden. James, J., & Gross. (2010). Effects of Mindfulness-Based Stress Reduction (MBSR) on Emotion Regulation in Social Anxiety Disorder. American Psychological Association, 10(1), 83-91.

15- Van Steenbergen, H., Band, G. P. H., & Hommel, B. (2010). In the mood for adaptation: How affect regulates conflict-driven control. Psychological Science, 21(11), 1629–1634.

16- Johnson, K, J. Waugh, C, E. & Fredrickson. B. L. (2010). Smile to see the forest: Facially expressed positive emotions broaden cognition. Cognition and Emotion, 24, 299–321.

17- Wang, Y., Yang, J.M., Yuan, J.J., Fu, A.G., Meng, X.X., & Li, H. (2011). The impact of emotion valence on brain processing of behavioral inhibitory control: Spatiotemporal dynamics. Neuroscience Letters, 502, 112–116.

18- Bruyneel, L., Steenbergen, H. V., Hommel, B., Band, G. P., De Raedt, R., Koster, E. H(2011). Happy but still focused: failures to find evidence for a mood-induced widening of visual attention. Psychological Research, 77(3), 320-332.

19- Gable, P. A. & Harmon-Jones, E. (2010). The blues broaden but the nasty narrows: Attentional consequences of negative affects low and high in motivational intensity. Psychological Science, 21(2), 211-215.

20- Vanlessen, N., Rossi, R., Raedt, R. D., & Pourtois, G. (2012). Positive emotion broadens attention focus through decreased position-specific spatial encoding in early visual cortex: Evidence from ERPs. Cogn Affect Behav Neurosci, 13 (1), 60-79.

21- Swick, D., & Jovanovic, J. (2002). Anterior cingulate cortexand the stroop task: Neuropsychological evidence for topographic specificity. Neuropsychologia, 40, 1240-1253.

22- Biss, R. K., & Hasher, L. (2011). Delighted and distracted: Positive affect increases priming for irrelevant information. Emotion. 11(6), 1474-1478.

23- Renee, K., Biss, R. K., Hasher, L., & Thomas, R. C. (2010). Positive mood is associated with the implicit use of distraction. Motivation and Emotion, 34, 73-77.

24- West, G. L., Anderson, A. A., Ferber, S., & Pratt, J. (2011). Electrophysiological evidence for biased competition in V1 for fear expressions. Journal of Cognitive Neuroscience, 23(11), 3410–3418.

25- Rafi'eenia, P., Azad-Fallah, P., Fathi-Ashtiani, A., Rasulzade Tabatabaei, K. (2009). Effect of mood states

on cardiovascular responses based on extraversion and neuroticism personality dimensions. Journal of Behavioral Sciences, 3(2), 85-91.

26- Watson, D, Clark, L. A, & Tellegen, A, 1998. Development and validation of a brief measure of positive and negative affect: The PANAS scales, Journal of Personality and Social Psychology, 54 (6), 1063-1070

27- Cisler, J. M., Koster, E. H. W. (2010). Mechanisms of attentional biases towards threat in anxiety disorders: An integrative review. Clinical Psychology Review, 30(2), 203-216.

28- Ferneyhough, E., Min. K., Kim. Elizabeth. A., Phelps. & Carrasco. M. (2012). Anxiety modulates the effects of emotion and attention on early vision. Cognition and emotion, 2, 1-11

29- Finucane, A. M., Whiteman. M. C., & Power. M.J. (2010). The effect of happiness and sadness on alerting, orienting, and executive attention. Journal of Attention Disorders, 13(6), 629-639.

30- Kareem, J., Johnson. Christian, E., Wang. Barbara. L., & Fredrickson. (2010). Smile to see the forest: Facially expressed positive emotions broaden cognition. Congtion Emotion, 24(2), 299-321.

31- Rowe. G., Hirsh. J. B., Anderson. A. K. (2007). Positive affect increases the breadth of attentional selection. Proceedings of the National Academy of Sciences USA, 104(1), 383-388.

32- Isen, A. M. (2008). Some ways in which positive affect influences decision making and problem solving. In M. Lewis, J. Haviland, & L. F. Barrett (Eds.), Handbook of emotions (3rd Ed.). New York, Guilford, Press.

33- Ferneyhough. E. K. Kim. M. K., Elizabeth. A., Phelps. & Carrasco. M. (2012). Anxiety modulates the effects of emotionand attention on early vision. Cognition and emotion, 9(22), 37-41.

34- Pourtois, G., Spinelli, L., Seeck, M., & Vuilleumier, P. (2010). Temporal precedence of emotion over attention modulations in the lateral amygdala: intracranial ERP evidence from a patient with temporal lobe epilepsy. Cogni tion. Affect. Behavior. Neurosci, 10(1), 83–93.

35- Amsterlaw. J., Lagattuta. K. H., & Meltzoff. A...N. (2009). Young Children's reasoning About the Effects of Emotional and Physiological States on Academic Performance. Child Development, 80(1), 115 – 133.

36- Schmitz, T. W., DeRosa, E., & Anderson, A. K. (2009). Opposing influences of affective state valenceon visual cortical encoding. The Journal of Neuroscience, 29(22), 7199-7207.

37- Friedman, R. & Foster, J. (2001). The effects of promotion and prevention cues on creativity. Journal of Personality and Social Psychology, 81, 1001-1013.

38- Fredrickson, B.L. (2002). Positive emotions. In Handbook of Positive Psychology. C.R. Snyder and S.J. Lopez, editors. Oxford University Press, New York.

39- Davis, M. A. (2009). Understanding the relationship between mood and creativity: A meta-analysis. Organizational Behavior and Human Decision Processes, 108(1), 25-38.

40- Baas, Matthijs; De Dreu, Carsten K. W.; Nijstad, Bernard A. (2008). A meta-analysis of 25 years of mood-creativity research: hedonic tone, activation, or regulatory focus? Psychological Bulletin 134 (6): 779–806.

41- Tong, E. M. W. (2008). The cognitive phenomenology of positive emotions: An extensive profiling of the differences and the nature of 14 positive emotions. Unpublishe manuscript.

42- Compton, R. (2003). The interface between emotion and attention: A review of evidence from psychology and neuroscience. Behavioral and Cognitive Neuroscience Reviews, 2(2), 115_129.

43- Fredrickson., Barbara, L., &Branigan. Ch. (2005). Positive emotions broaden the scope of attention and though-action repertoires. Cognition and Emotion, 19 (3), 313-332.

44- Fredrickson., Barbara, L., &Branigan. Ch. (2005). Positive emotions broaden the scope of attention and though-action repertoires. Cognition and Emotion, 19 (3), 313-332.

Effect of Positive and Negative Embodies on Attractiveness Processes

Masoumeh Rahimi[1], Rarviz Sabahi[2], Iman-alah Bigdei[3], Saeed Sheikhi[4]

Abstract

Background and Objective: Human being as a social-emotional being is constantly adapting to the environment. In this regard, interpersonal excitement is very important in terms of interpersonal communication as well as in terms of social perception. Therefore, the purpose of this study was to investigate the effect of positive and negative excitement induced on attention processes.

Method: The research design is an experimental single-group trial with repeated measurements. The statistical population of this study is all female students of Semnan School of psychology and education who were studying in the school year 92-91. Twenty people were selected by simple random sampling method. In this research, in order to ensure emotional manipulation, a positive and negative excitement questionnaire was used to assess the attention of Kakbal software and to excite the excitement of two happy and sad music pieces and a happy and sad text.

Results: The results of the study showed that the difference in mean of individuals in the process of attention induced positive and negative excitement in the incompatible response components of Simon's effect (P <0.0001), discovery of change without coating stimulus (P <0.0001), discovery Result change with coagulation stimulus in negative excitement (P <0.004) and positive excitement (P <0.003), discovery of change in response without coverage stimulus in negative emotions (P <0.006) and positive excitement (0.002) 0> P), and in two components of Simon's consistent consonant response, discovery of change with coagulant stimulation in both induction of positive and negative excitement has not been significant.

Conclusion: According to the results of this study, the findings of this study showed that positive and negative excitement induction on attention components such as: Simon's consonant response component, discovery of change with coagulation stimulus did not have a significant effect. This hypothesis did not have significant correlation Is consistent. Other findings of this study show that the discrepancy response of Simon's effect, discovery of change without a stimulus of coverage, discovery of response changes with coagulant stimulation, discovery of response change without stimulant coating, significantly changed after induction of positive and negative excitement

Keywords: induction of excitement, positive excitement, negative excitement, attention processes